

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 19. siječanj 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Na svom putu vjere moramo uvijek biti spremni na novi početak

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ova druga nedjelja kroz godinu u kontinuitetu je s Bogojavljenjem i blagdanom Krštenja Isusova. Evanđeoski odlomak (usp. *lv* 1, 29-34) također nam govori o Isusovu očitovanju. Naime, nakon što je kršten u rijeci Jordanu On je bio posvećen od Duha Svetoga koji se spustio na Nj i proglasio ga Sinom Božjim glasom nebeskog Oca (usp. *Mt* 3, 16-17 i par.). Evanđelist Ivan, za razliku od ostale trojice, ne opisuje događaj, nego nam nudi *svjedočanstvo* Ivana Krstitelja. On je bio prvi Kristov svjedok. Bog ga je pozvao i pripravljaio za to.

Krstitelj ne može obuzdati želju da posvjedoči za Isusa te izjavljuje: „ja sam to vidio i svjedočim“ (r. 34). Ivan je vidio nešto potresno, to jest ljubljenog Sina Božjega solidarnog s grešnicima; a Duh Sveti mu je pomogao shvatiti neviđenu novost, istinski preokret. Naime, dok je u svim religijama čovjek taj koji nešto nudi i žrtvuje Bogu, u Isusu Bog prikazuje vlastitoga Sina za spasenje čovječanstva. Ivan očituje svoje čuđenje i pristanak na ovu novost koju je donio Isus jezgrovitim izrazom koji svaki put ponavljamo na misi: „Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!“ (r. 29).

Svjedočenje Ivana Krstitelja poziva nas da na našem putu vjere uvijek krećemo iznova: da iznova krenemo od Isusa Krista, Jaganjca punog milosrđa kojeg je Otac dao za nas. Poziva nas da dopustimo da nas ponovno iznenadi Božji izbor da bude na našoj strani, da bude solidaran s nama grešnicima i spasi svijet od zla preuzevši sve zlo na sebe.

Naučimo od Ivana Krstitelja da *ne pretpostavljamo da već poznajemo Isusa*, da već znamo sve o njemu (usp. r. 31). Nije tako. Zaustavimo se na Evanđelju, možda čak razmišljajući o slici Krista, „Svetog lica“. Kontemplirajmo očima, a još više srcem; i pustimo da nas pouči Duh Sveti koji nam u nutrini govori: To je On! On je Sin Božji koji je postao jaganjac, žrtvovan iz ljubavi. On, samo On je nosio, samo On je trpio, ispaštao za grijeh svakog od nas, za grijeh svijeta, pa i za moje vlastite

grijehe. Za sve grijehe. Sve ih je uzeo na sebe i otklonio od nas kako bismo napokon mogli biti slobodni, a ne više robovi zlu. Dà, još uvijek smo siromašni grešnici, ali ne robovi, to ne, ne robovi: djeca, djeca Božja!

Neka nam Djevica Marija izmoli snagu da dadnemo svjedočanstvo za njezina Sina Isusa; da ga naviještamo radošću životom oslobođenim od zla i riječju punom zadivljene i zahvalne vjere.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, danas se u Berlinu održava konferencija na kojoj se raspravlja o krizi u Libiji. Iskreno se nadam da će ovaj silno važan samit biti početak puta koji vodi do prestanka nasilja i iznalaženja rješenja putem pregovora koje će dovesti do mira i toliko željene stabilnosti zemlje.

[...]

Zadovoljstvo mi je podsjetiti da je određeno da 2020. godina bude „Godinom medicinske sestre i primalje“. Medicinske sestre i tehničari su najbrojniji zdravstveni djelatnici i najbliže su bolesnicima, a primalje se bave možda najplemenitijim od svih zanimanja. Molimo za sve njih kako bi svoj rad obavljali na najbolji mogući način.

Želim vam svima ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!
